

Recensie: The Lion King 2019 ★★★★****

Kinepolis Antwerpen
woensdag 17 juli 2019

foto © Disney Enterprises Inc

Recensie:

De live actionfilm The Lion King die Jon Favreau regisseerde, wordt wellicht dé filmhit van deze zomer. Te merken aan de publieksopkomst op de eerste dag van de release in Kinepolis Antwerpen ziet dat er toch naar uit. Dat een film in volle zomer, op een prachtige zomeravond volle zalen weet te scoren in de bioscoop, verbaast ons niets. De voorbije weken hoorden we constant 'ooh's' niet zelden door meisjes uitgeroepen worden telkens het welpje Simba in de trailer verscheen. Een blik in een uitverkochte 4DX-zaal zegt ook genoeg: alle generaties zijn aanwezig. Het is dan ook een van de sterktes van The Lion King dat die generaties verbindt. Twintigers willen de film uit hun jeugd in een nieuw kleedje zien, ouders willen hun kinderen de film leren ontdekken, en ouderen zien dan weer een prachtige levensechte fotorealistische geanimeerde film die bij momenten solliciteert voor een filmprijs in de categorie beste natuurfilm. Wat deze prent zo magistraal maakt is dat ze erin slaagt om zowel menselijke trekjes te geven aan de dieren, maar ze toch ook voldoende dier te laten zijn.

Dus neen, we zijn het niet eens met andere filmjournalisten die de menselijke laag te weinig zagen. Nochtans zit de film vol menselijke thema's. Hoe kijk je naar het leven? Is het een cirkel, een kringloop (Mufasa, stem van James Earl Jones, Simba & Rafiki) of denk je dat het een lijn is met een begin en een einde, en daarna is het â€“ enigszins fatalistisch - gedaan, over & out (Timon & Pumbaa, stemmen van Billy Eichner en Seth Rogen). Hoe kijk je naar de doden? Leven ze voort in jou (Rafiki, Mufasa) of is daar helemaal geen sprake van? The Lion King heeft altijd al die filosofische kaart getrokken en die vragen blijven een kwarteeuw later erg actueel. Dat 'Hakuna Matata', ofwel een zorgeloos leven leiden, een utopie is, toont deze film ook op het einde. Timon en Pumbaa gaan Nala en Simba namelijk achterna wanneer die terugkeren naar Pride Rock omdat ze â€“ jawel â€“ toch enigszins bezorgd zijn. Ofwel: hoe hun filosofie dat op egoïsme gebaseerd is, eraan moet geloven.

Het meest actueel van al zijn dan ook de drie maatschappijmodellen die in The Lion King voorkomen: de democratie/het koninkrijk (onder Mufasa en nadien Simba), een vorm van anarchie (Timon & Pumbaa) en de dictatuur (Scar). Als je ziet hoe Scar aan de macht komt door zijn broer te vermoorden en fake news de wereld in te sturen met 'Simba is dood' en later wanneer Simba terugkeert om de troon op te eisen nog eens: 'Simba is verantwoordelijk voor de dood van zijn vader. Hij heeft hem vermoord.', moet dat mensen in tijden dat populistische/niet zelden rechtse politici aan de macht komen via fake news hopelijk toch aan het denken zetten. Of zoals Mufasa het zegt: 'Everything you see exists together in a delicate balance. While others search for what they can take, a true king searches for what he can give.' Kortom: The Lion King komt op het juiste moment uit in de bioscoop.

Nog een verwijt dat enkele critici uiten, is dat dat The Lion King niet menselijk genoeg zou zijn en dat de stijl te veel doet denken aan die van een documentaire. Kijk, The Lion King heeft dat altijd al in zich gehad, denken we maar aan de magistrale openingsscène van de tekenfilm uit 1994. Het moet dus zijn dat die collega's niet hun beste dag gehad hebben, of met een handvol critici die geen vin verroerden een persvisie bijwoonden in een veel te grote filmzaal op een ontiegelijk vroeg uur. Feit is dat de kinderen rondom ons met de fratsen van Timon en Pumbaa, en de scheetjes (25 jaar geleden de eerste ooit in een Disneyfilm) konden lachen, en

ook wel met Zazu (John Oliver), zeker in de scène waarin de welpjes Nala (Shahadi Wright Joseph) en Simba (JD McCrary) erin slagen hem van zich af te schudden. Daarnaast zijn er scènes waarin de figuurtjes recht in de lens van de camera kijken wat in de 3D-versie dolle pret oplevert. The Lion King is ons dus menselijk genoeg maar laat de dieren ook dier zijn en dat is net de kracht van de film.

Een ander punt van kritiek dat we lazen, was dat ie té trouw het origineel volgt. Bij een klassieker als The Lion King kan dat niet anders, menen wij. Het verhaal is nu eenmaal het verhaal, net zoals je bij Romeo en Julia van Shakespeare onmogelijk het einde kan veranderen. Al moet gezegd dat de tekenfilm 89 minuten duurt en deze live actionfilm 117 minuten. Er is dus bijgeschreven. De scène waarin Scar een muis wil vangen, voelt iets langer aan qua aanloop. De muis zien we dus iets langer vrij rondlopen tot die gevangen wordt. Verderop lijkt de scène hoe stukjes haar uit de pels van de volwassen Simba via de wind, het water, kak, en enkele insecten uiteindelijk terechtkomen bij Rafiki (John Kani) ook wat langer.

Twee nieuwe songs kent deze The Lion King overigens, 'Spirit' van Tim Rice, Elton John en Beyoncé dat te horen is wanneer Nala en Simba terug naar huis keren om de troon voor Simba op te eisen en 'Never too late' van Tim Rice en Elton John dat die laatste tijdens de end credits zingt. Die nieuwe nummers zorgen helaas voor geen toegevoegde waarde. En het bestaande 'Be prepared' werkt in het nieuwe arrangement dat deels in parlando gebracht wordt niet. Kennelijk kwam de visie om de film zo realistisch mogelijk te maken niet overeen met een dreigend koortje van hyena's die wél te horen zijn in de originele tekenfilm. Daardoor ontbreekt het deze scène aan spanning, die Hans Zimmer gelukkig wel eerder al weet neer te zetten op instrumentaal vlak en Favreau in de grauwe, grijze beeldvoering. Chiwetel Ejiofor weet ons dus niet te overtuigen als zanger maar is wel fantastisch goed in zijn stemmenwerk, ook in het sarcasme bij de start van de film waarin ie het welpje Simba probeert duidelijk te maken dat het niet echt zinvol is om op een kever te jagen, de quote 'It's to die for' gebruikt en net voor ie tijdens de stormloop zijn broer vermoordt, klinkt het als antwoord op Simba's 'Dad will be so proud, huh?', 'It's a gift he'll never forget.' Allemaal momenten waar wij hartelijk mee kunnen lachen, terwijl de erg jonge kindjes naast ons geen jota van snappen waarom we die donkere humor wel kunnen pruimen. Ook dat is The Lion King, er zit voor iedereen wat in, en wat de film zo boeiend maakt is zijn gelaagdheid.

Ook taalhumor zit in deze versie in de vraag van de jonge Simba: 'What's a motto?' die van Timon 'Nothing, what's the motto (uitgesproken als: 'matter' n.v.d.r.) with you?' als repliek krijgt. En dan zijn er nog de grappen én verwijzingen naar bestaande Disneyfilms. Wanneer Nala, Simba, Timon en Pumbaa terugkeren naar Pride Rock om de confrontatie met Scar aan te gaan en het zicht op de dorre vlakke waar alle dieren ondertussen ofwel dood zijn ofwel gevlucht wel erg desolaat is, verwijst de film naar de titel 'Fixer upper' uit de gelijknamige song van Frozen. Maar daar blijft het niet bij. Pumbaa wordt ingezet als lokaas voor de hyena's zodat Nala en Simba naar Scar kunnen. Dat doen ze door Pumbaa als het ware als een gerecht voor te schotelen terwijl ze de start van 'Be our guest' uit Beauty and the Beast zingen. Een héérlijke vondst die moeiteloos op de lachspieren werkt.

De fotorealistische manier in de beeldvoering met erg veel detail naast de rijke score waar Hans Zimmer voor tekende, ingespeeld door een echt orkest, maakt dat deze versie van The Lion King epische proporties meekreeg. Die grootsheid in zowel beeld als klank komt het best tot haar recht in de bioscoop. Wat ons betreft volstaat de 3D-versie echter ruimschoots. In 4DX zagen we weinig toegevoegde waarde. Vooral het geureffect, het luchteffect dat naast je oren uit de zetel komt en wat links en rechts geschommel van je stoel komen het meest aan bod. Opvallend weinig gespetter (op een regenscène op het einde na) ondergaan we wat bizar is vermits toch wel wat dieren in plassen trappen. Aan de andere kant vinden vooral de

allerjongsten The Lion King in 4DX een hele belevenis met al die effecten. In welke versie u The Lion King straks ook gaat zien, nu al is zeker dat deze film garant staat voor hét filmspektakel van deze zomer.

< Bert Hertogs >

The Lion King 2019 is nu te koop op Blu-Ray en DVD.